

Magyar Iparjogvédelmi Egyesület újraalakulásának 50. évfordulója

2002-ben, 10 évvel ezelőtt az a megtiszteltetés ért, hogy szubjektív visszaemlékezés keretében megemlékezzem Egyesületünk megalakulásának 40. évfordulójáról.

Ez alkalomból múltba tekintés eredményeként feltártam, hogy szellemi gyökereinket az 1800-as évek végére, a Párizsi és Berni Uniós Egyezmények létrejöttére, szervezeti múltunkat pedig 1906-ra vezethetjük vissza, és így rámutattam akkor, hogy 4 év múlva, tehát 2006-ban megünnepelhetjük történelmi megalakulásunk 100. évfordulóját.

2006-ban a 100. évforduló alkalmából szervezett rendezvénysorozat keretében "Tudományos múlt, jelen és jövő a szellemi tulajdon területén" címmel emlékülés volt a Magyar Tudományos Akadémia Nagytermében. Ennek keretében Dr. Gödölle István, a "*Magyar Iparjogvédelmi és Szerzői jogi Egyesület 100 éve*" címen a történelemtudományok által megkívánt dokumentáltság követelményeinek megfelelően tekintett vissza a megalakulásunktól 1962-ig terjedő időszakra. Dr. Bendzsel Miklós "*A jövő emlékezete? a szellemi tulajdon védelmének milleniumi öröksége*" címen tartott előadást és a szellemi tulajdonnak az ezredforduló során meghatározó folyamatok szerepe tekintetében, széles körben átfogó elemzés útján foglalta össze azokat a kötelezettségeket, amelyeknek gondozása az elődök által ránk hagyott szellemi örökségként feladatunk.

A 100 éves ünnepségre történő visszaemlékezést követően felmerül a kérdés, miért ünnepeljük most Egyesületünk újraalakulásának 50. évfordulóját.

A logikának ellentmondó helyzetre azonban az elmúlt száz év történelme - mely magam esetében e történelmi korszak túlnyomó részének átélését is jelenti - elfogadható magyarázatot ad. A történelemben is, miként az emberi életben adódhatnak törések, melyeket a túlélés, felemelkedés, új időszak követ ismét.

A történelem idézett elő ilyen töréseket Egyesületünk életében is.

Gödölle István tanulmányából tudjuk, hogy az I. világháború is érintette Egyesületünk életét. 1917-től 1924-ig nem jelent meg az Iparjogi Szemle, és nincs adatunk az Egyesület működéséről. Az Iparjogi Szemle 1925. évi szerkesztőségi cikkében azt írta, hogy az Iparjogi Szemle több évi szünetelés után ott veheti fel feladatának fonalát, ahol az szerkesztőjének hadba vonulásakor letenni volt kénytelen.

Az Iparjogi Szemle, az Iparjogvédelmi Egyesület Közlönye 1925-ben alcímként az eszmei javak, az üzleti tisztesség, szabadalom-, védjegy-, minta-, szerzői-, név és cégjog oltalmát szolgáló folyóirat megjelöléssel jelent meg.

E törés tehát a szellemi folyamatosságot nem szakította meg.

Ezt követően a II. világháborúig terjedő időszakban élénk élet folyt Egyesületünkben. Ebben az időben felölelte a versenyjog területét is, és 1938-ban az Iparjogi Szemle új címlappal jelent meg: az Iparjogvédelmi Egyesület, a Tisztességtelen Verseny Ellen Alakított Nemzetközi Liga Magyar Csoportjának, és a Magyar Védjegy Szövetség hivatalos lapjaként.

Gödölle tanulmányából tudjuk, hogy a rendelkezésre álló adatok szerint 1939-ben jelent meg utoljára az Iparjogvédelmi Szemle. 1940-46-ig terjedő időszakra nem található adat Egyesületünk tevékenységére.

1946-ban a Nagy Ferenc kormány a Szövetséges Ellenőrző Bizottság nyomására rendeletet adott ki a társadalmi szervezetek, egyesületek újabb lajstromozására, és ennek alapján 1946. októberben a belügyminiszter Egyesületünket feloszlatta.

Az ezt követő, az ország újjáépítését kísérő hektikus politikai légkörben nem nyílt lehetőség a tevékenység újraélesztésére, majd 1948-ban a kommunista hatalomátvételt követően az államosítás és a tervutasításos gazdasági rendszer következtében az iparjogvédelmi intézmények funkciójukat veszítették, elsorvadtak.

Ilyen társadalmi előzményeket követően történt, hogy az iparjogvédelem szakemberei a jogterület felélesztésére törekedtek 1958-ban, az adott korszak kereteinek lehetőségei között.

Horváth Gyula a MIE elnöke 1982-ben az Egyesület alapításának 20. évfordulóján tartott megemlékezésében elmondta, hogy több sikertelen próbálkozás után a MIE 1958-ban megtartotta első alakuló ülését a Külkereskedelmi Minisztérium épületében, mivel a külkereskedelmi kapcsolatok fejlesztése érdekében a külkereskedelmi tárca a megalakulást támogatta. Rámutatott előadásában, hogy azt a tényt, hogy az iparjogvédelemmel kapcsolatos felsőbbbségi magatartás mennyire értetlen és barátságtalan volt, mutatja, hogy több mint négy év kellett ahhoz, hogy a MIE jogilag is megalakulhasson, egyesületként bejegyezzék, és tevékenységét megindíthassa. Az adott körülményeket jellemzi, hogy az 1962. évi első elnökségi ülés jegyzőkönyvéből kitűnően szükségessé vált az alapszabály módosítása, mivel a Művelődési Minisztérium a szerzői jog társadalmi úton történő művelését az Egyesület keretén kívül kívánja megvalósítani és így a szerzői joggal kapcsolatos célkitűzések kiiktatása vált szükségessé.

Bölcs körültekintés és az adott politikai helyzet felismeréséből következik, hogy 1962-ben alapítóink nem deklarálták az újonnan alapított egyesületnek a megszűnt egyesülethez fűződő folyamatosságát. A folyamatosság feltüntetése esetén az akkori politikai viszonyok közepette az Egyesület nem alakulhatott volna meg. Így tehát politikai szükséghelyzet idézte elő, hogy 22 év kiesése után Egyesületünk 50 évvel ezelőtt, jogilag múltjáról meg nem emlékezve, alakult újra.

Tisztelettel kell adóznunk az iparjogvédelem azon kiváló művelői előtt, akik a totális államberendezkedés közepette vállalták a civilszervezet létrehozását, felismerve, hogy a tervgazdálkodás mellett, annak keretei között, az adott gazdasági helyzet jobbítása érdekében, a lehetőségek keretein belül az iparjogvédelmi kultúrát terjeszteni, értékeit megőrizni kell.

Most 50 év után megállapíthatjuk, hogy nem csak megteremtették ennek lehetőségét, hanem az Egyesület 50 évvel előtti megalakulásától kezdve, működésének irányításával olyan egyesületet teremtettek, amelyik töretlenül betöltötte azt a szerepet, amely egy hatalomtól független civil szervezettől elvárható, az őszinte gondolati és szellemi függetlenséget, és ennek jegyében tett - gyakran sikeres - erőfeszítéseket a jogalkotás és jogalkalmazás fejlesztésének érdekében.

Olyan egyesület jogi bejegyzése történt 50 év ezelőtt, amelyik a bejegyzését követő szellemi irányítása útján gyökereit mélyen a történelmi múltjának hagyományába eresztette, és annak szerves továbbélését előmozdította.

Ez az 50 éves évforduló adja meg az alkalmat annak megállapítására, hogy az Egyesület újrateremtése, működése lehetővé tette, hogy a közbejött történelmi kényszerhelyzet mellett a szellemi tulajdonjog a XIX. század végén megalapozott gondolat tartalmának folyamatossága töretlen maradjon, és jelenlegi tevékenysége az 1906. évi alapítással szerves egységet alkothasson.

E gondolat mentén értelmezve a 40., 100. és 50. évforduló számalkulásának a különlegességét, indokoltnak látnám, hogy a jövőben létünket az 1906. évi alapítástól számított szerves egységként tekintsük. Ezért indítványoznám, hogy Egyesületünk Alapszabályának preambulumban rögzítse e folyamatosságot.

Az elmúlt fél évszázad változatos korszakainak váltakozó kihívásaival szemben kellett Egyesületünknek megfelelnie. E képességünk meglétét ugyancsak alapító tagjaink felismerő képességének köszönhetjük. A megalakulásunkat követő első elnökségi ülésen az Egyesület határozott az AIPPI-hez való csatlakozás kérdésében, és célszerűnek tartotta AIPPI Magyar Csoport újbóli felélesztését, és ezzel kifejezésre juttatta, hogy a Csoporton keresztül a tevékenységét az AIPPI-vel összhangban kívánja folytatni és megteremtette annak szervezeti kereteit, hogy a magyar iparjogvédelem a hazai elzárkózásból kilépve a nemzetközi fejlődés sodrába kerüljön. Az AIPPI Magyar Csoport újra alakult és az AIPPI VB 1963. Berlinben tartott végrehajtó bizottsági ülésén a Magyar Csoportot az első szocialista országbeli csoportként soraiba felvette.

Ennek révén külföldi kapcsolataink alakultak ki, részt vettünk a különféle konferenciákon, Egyesületünk tagjai is tartottak előadásokat.

Ezek voltak az első fények a hazai iparjogvédelmi kultúra érvényesülésének az 1949-ben megindult elsorvadása óta.

A körülmények kedvező alakulását jelentette a hazai gazdaságirányítási rendszer 1968. évi változása, mely fokozta a hazai szakemberek érdeklődését az Egyesület iránt, és az egyesületi tevékenység megerősödött, sokoldalúvá vált.

Az 1969-1970-es éveket jelentős ugráspontnak tekinthetjük az Egyesület, és ezzel párhuzamosan az AIPPI Magyar csoport életében. Friss pezsgést indított az 1970-ben hatályba lépő szabadalmi és védjegy törvény előkészítése, amely szembe helyezkedve a szocialista táborban általánossá vált szerzői jogi tanúsítványos rendszerrel, helyre állította a szabadalom iparjogvédelmi funkcióját, versenyző jellegét.

Ennek előkészítésében az Egyesület kivette részét. Külön munkabizottság foglalkozott a fórumrendszer kérdésével és javaslatot dolgozott ki, amely a fórumrendszernek a bírói szervezeti keretben való továbbfejlesztése mellett szóló érveket rögzítette, és javaslatait kormány szinten elfogadták, és - az időközben bekövetkezett továbbfejlesztések mellett - jelenleg is a törvényi szabályozás alapja. Élénk vitaülések kísérték a törvény előkészítését.

1970. évhez kapcsolódik a Magyar Iparjogvédelmi Egyesület Közleményei első számának a megjelenése.

1970. jelentős eseménye volt az AIPPI Magyar csoporttal együtt megszervezett nemzetközi részvételű konferencia, amelynek nagy sikere hagyományteremtővé vált, és a három évente megrendezésre került a legutóbb megtartott 14. konferenciáig. A konferenciákon általában 150 - 250 külföldi, és 250 - 300 belföldi szakember vett részt, és a Konferenciákat főleg a nyugati országokból jövő résztvevők jelentős száma jellemezte. Több résztvevője visszatérő látogatója volt konferenciáinknak, és ennek eredményeként iparjogvédelmi életünk és szemléletünk az egyetemes jogfejlődés vérkeringésébe került.

Jelentős munka folyt az egyes munkabizottságokban, így különösen a szolgálati találmányok szerződéskötési és bírósági gyakorlatával, valamint a hasznosítási szerződések megkötésével, és bírói gyakorlatával foglalkozó munkabizottságokban.

E bizottságok az adott korszakban a szolgálati találmányok terén jelentős erőfeszítéseket tettek az alkotó ember jogai, anyagi érdekei védelmében, akik gyakran kerültek szembe az állami gazdálkodó szervekkel, amelyek a társadalmi tulajdon rosszul értelmezett védelmének érdekében, vagy annak ürügyén gátolták jogos anyagi igényeik érvényesítését, személyiségi jogaik sérelmére is. E kérdések feltárása útján sikerült a bírói gyakorlatra is kedvezően hatni, és ezt az elismerést juttatta kifejezésre, hogy a Legfelsőbb Bíróság a szolgálati találmányokkal összefüggő kollégiumi állásfoglalások előkészítése során a tervezeteket egyeztetette Egyesületünknek e kérdéssel foglalkozó tagjaival.

A rendszerváltás előtt egyesületi életünk munkájának további csomópontjai voltak az egyes szakosztályokban rendezett előadások, vitaülések, és a területi szervezetek útján országos hálózat építése, és ezen keresztül szervezett oktatás keretében az iparjogvédelmi kultúra széleskörű megismertetése.

A Magyar Iparjogvédelmi Egyesület Közleményei évente kétszer jelentek meg, és a folyóirat nem csak a hazai szerzők írásait közölte, hanem gondosan megválogatott külföldi szerzők publikációit is, melyeken keresztül betekinthettünk az európai jogfejlődés menetébe, amit a külföldi szerzők publikációin túlmenően köszönhetünk azon tagjaink írásainak is, akik figyelmüket, munkájukat kiterjesztették a szellemi alkotás jogának a piacgazdálkodás körülményei között kialakult fejlődésére. Állandó központi kérdése volt a folyóiratnak a szolgálati találmányok és újítások díjazása, szerződéskötési és bírói joggyakorlatával összefüggő kérdések elemzése, a díj alapjául szolgáló hasznos eredmény megállapításának a kérdése. Ezen időszakban kerültek előtérbe már a szoftver és a know-how problematikájával összefüggő kérdések, a kutatásfejlesztés, és a licenc szerződéseknek a hazai gazdasági viszonyok között történő alkalmazási lehetőségével kapcsolatos problémák, majd mikrobiológiai, géntechnológiai, valamint az első, és második gyógyászati indikáción alapuló találmányok szabadalmazhatóságának a kérdése.

Ha a rendszerváltás után, 1990. évet követően vizsgáljuk a MIE Közlemények megjelent számait, úgy a piacgazdaság kialakulása következtében előtérbe kerül a szabadalombitorlás bírói gyakorlatának elemzése, a bitorlási perek joggyakorlatával összefüggésben időszerűvé vált az ideiglenes intézkedésekre vonatkozó jogi szabályozás módosításának az igénye, és a hazai bírói joggyakorlat fejlesztése. Az európai jogharmonizációs kötelezettségünknek

megfelelően az 1995 évben hatályba lépett szabadalmi törvény előkészítése, majd az 1997. évben hatályba lépett védjegy törvény előkészítéséhez járult hozzá a közlöny jelentős jogirodalmi vizsgálatok adataival, súlyt helyezve a védjegy bitorlásra, a hamisítások elleni küzdelemre és a vámhatóság szerepére. Majd az érdeklődés új területekre irányult. A szellemi tulajdon kérdése az információs társadalomban, az internet használatával összefüggésben felmerülő jogi kérdések, a domain név és a védjegy bitorlás összefüggése, és az elektronikus kereskedelem jogi kérdései.

A MIE Közlemények utolsó összevont 45/46. száma 2006-ben jelent meg. A témakör bővülése meghaladta a jogirodalom e területe teljességének átfogó egyesületi keretek között történő művelését. A Magyar Szabadalmi Hivatal által kéthavonta közzétett Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle folyóirat, mint a szellemi tulajdon egészével foglalkozó, mind elméleti, mind gyakorlati kérdéseket felölelő folyóirat mellett a MIE Közlemények megjelenése szükségtelenné vált.

A Hivatal és az Egyesület között fennálló szoros kapcsolat ad lehetőséget tagjaink részére írásaiknak az Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle folyóiratban való közzétételére, és 2007-ben Különszámot adott ki Egyesületünk 2006. évben megtartott 100 éves jubileumi konferencia előadásaiból.

1989-1990-ben a rendszerváltozás során a gazdasági és társadalmi életben végbement változások jelentős mértékben hátrányosan érintették Egyesületünk munkáját. Visszatekintve azonban ez a hátrány átmeneti és látszólagos volt, és bebizonyosodott, hogy a megteremtett szilárd szellemi alapok megadták a lehetőséget, hogy az új irányba fejlődő gazdasági és jogi változásokat Egyesületünk a jövőben is a maga értékhozzáadásával előmozdítsa.

A visszaesést Egyesületünk társadalmi szituációjának a változása okozta.

1962-ben, az újrászervezés idejében nem igen működtek civil szervezetek, ahol jelszavak visszhangjától mentesen szabad viták folyhattak a közvetlen életviszonyokat érintő kérdésekről, jogalkotásról, jogalkalmazásról. Ennek magas színvonalon működő megteremtése Egyesületünkben nagy vonzerőt jelentett. Ehhez járult, hogy az iparjogvédelmi intézmények elsorvadásával párhuzamosan létrejött a szocialista gazdaság keretei között, a túlnyomórészt szakszervezeti irányítás alatt működő újtó mozgalom, amely az újtások keretében lehetővé tette az adott munkahelyen relatív újdonságot jelentő új megoldások benyújtóinak a díjazását. Ennek adottsága sok esetben felébresztette az alkotókedvet, értékes eredményeket is teremtett. Egyesületünk ezt felkarolta, újtói szakosztályt is létesített, és hozzájárult az újtások keretében jelentkező, gyakran igen értékes eredmények megvalósításával összefüggő díjazási kérdések megoldásához, és a gazdálkodó szervezeteknél működő újtási szakemberek - akiknek Egyesületünk már az iparjogvédelmi alapismereteket is tanító oktatást szervezett - taglétszámunk jelentős részét képezték.

A privatizáció, az állami tulajdon lebontása, a mezőgazdasági szövetkezetek vagyonfelosztása folytán a működési lehetőségeink átmenetileg beszűkültek. Így szükségszerű volt a taglétszám zuhanása, mind az egyéni, mind a jogi tagok vonatkozásában, mivel Egyesületünk működésének jelentős bázisai szűntek meg. 1982-ben 1970 egyéni és 100 jogi tagunk volt,

jelenleg 336 egyéni és 43 jogi tagunk van. A változások következtében 1989- és 1991. között nem tudtuk közzétenni a MIE Közleményeket.

A rendszerváltozást megelőzően Egyesületünk volt az iparjogvédelem területét átfogó egyetlen szervezet. A szabad egyesületalakítás lehetőségét követően megalakultak a Magyar Védjegy Egyesület, az LES, LIDC (Nemzetközi Versenyjogi Egyesület) Magyar Csoportja, és az UNION.

Az Egyesület tevékenysége jelentős mértékben fordult a szerzői jogi kérdések felé és ennek eredményeként a szervezetünk neve 1996-ban Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Egyesületté változott.

E terület szerzői jogi művelésével foglalkozik még a Magyar Szerzői Jogi Fórum Egyesület.

E szervezeti diverzifikálódás mellett a szellemi tulajdon védelme alá eső különböző területek fejlődésének egyre fokozódó összefüggései folytán nem csak Egyesületünk, hanem a többi résztvevők is felismerték az együttműködés mellőzhetetlenségét, aminek több eredménye is jelentkezett:

A hagyományos AIPPI-MIE nemzetközi konferenciákat 2005-ben és 2007-ben már a Magyar Szerzői Jogi Fórum együttműködésével rendeztük.

2010-2012 években a szellemi tulajdon világnapját a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalával, a LES-el, a Magyar Védjegy Egyesülettel közös szakmai előadássorozattal ünnepeltük.

2011-ben a Gazdasági Verseny Hivatal Versenykultúra központjával kötött megállapodás alapján az éves, az aktuális jogi kérdésekkel foglalkozó nagy rendezvényünk az iparjogvédelmi és szerzői jogi témakörökön kívül kiterjedt a verseny, illetve fogyasztóvédelmi politika kérdéseire is, különös figyelemmel a verseny és a szellemi tulajdonból folyó monopóliumhelyzetek ütközésének a kérdésére.

Végig pillantva ezeken az eseményeken, megállapíthatjuk, hogy a szellemi tulajdonnal összefüggő mindazokat a problémákat, melyeknek együttes művelésére 1906-ban elődeink az Egyesületet létrehozták, ha nem is kizárólag a MIE keretein belül, de az Egyesületünk aktív szervező részvétele mellett valósítjuk meg.

Az utolsó évtizedben kifejtett tevékenységünket a jogalkotó, jogfejlesztő munkában történő folyamatos, együttes aktív részvételünk jellemzi.

A Magyar Szabadalmi Hivatal, majd a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala az őt terhelő igazgatási feladatokon túlmenően e területnek szellemi irányítójává, motorjává vált. A Hivatal ezen az újabb, az egyre több területre kiterjedő és felgyorsuló feladatmegoldásban nem csak lehetővé teszi, hanem kifejezetten igényli a közreműködésünket, és e téren munkánkhoz infrastrukturális támogatást is nyújt.

Az új idők követelményeihez igazodva munkánk kiemelkedő eseményei az évenként megtartott két nagyrendezvényünk, melyek egyikén elsődlegesen a szabadalmi ügyvivőket, a másikon a jogászokat foglalkoztató problémákat vizsgáljuk kétnapos konferencián. E konferenciák lehetővé teszik, hogy a Hivatal vezetői által felvázolt, előttünk álló feladatok

ismertté váljanak, és a megoldáshoz szükséges elképzeléseket, és a szerzett tapasztalatokat kötetlen módon a rendezvényeken résztvevő bírók, jogi képviselők, szabadalmi ügyvivők gyakran igen élénk kerekasztal beszélgetések során vitassák meg. A Hivatal, a bíróság és a szakmai képviselők együttműködése termékenyen hatott a jogbiztonság alakulására.

Csak nagyvonalakban egy-két példa útján mutatnám be a szakmai szempontból meghatározó eseményeket.

2002-ben az Európai Szabadalmi Egyezményhez való csatlakozással összefüggő jogalkotási, jogalkalmazási kérdéseket vitattuk meg.

2003-ban intenzívvé vált az ország felkészülése a 2004 évi EU csatlakozásra, és a felgyorsult jogszabályalkotás során a szellemi tulajdon valamennyi területén szükségesé váló törvénymódosításokat tárgyaltuk.

Kiemelkedő jelentőségű volt 2004. és 2005. években a jogérvényesítésre vonatkozó EU irányelv implementálásával összefüggő törvényelőkészítő munkákban való aktív közreműködés. Az azóta megtartott éves konferenciáinkon is megvitatásra kerülnek a jogharmonizációból eredő jogalkalmazási kérdések.

2005-ben az AIPPI Magyar Csoportjával és a Magyar Szerzői Jogi Fórum Egyesülettel szerveztünk nemzetközi konferenciát *A szellemi tulajdon jogvédelme, különösen az Európai Unióban* címmel. A nemzetközi konferenciának sajátossága volt, hogy nagyobb hangsúly helyeződött a szerzői jogi kérdésekre, figyelemmel a szerzői jogi alapú ágazatok gazdasági súlyára.

Bekapcsolódtunk 2008-ban a Hamísítások Elleni Nemzeti Testület munkájába, az éves konferencián a Testület főbb területeinek képviselői mutatták be a megoldandó feladatokat, és folyt élénk eszmecsere a szabadalomtörlesztés és hasznosítás kérdéseiben nem csak a nemzeti, hanem az európai bírói gyakorlat elemzése útján.

Visszatérve az elmúlt időszakra, az Egyesület túljutott azokon az átmeneti nehézségeken, amelyeket a társadalmi és gazdasági struktúraváltozás következtében tevékenységében át kellett hidalnia. Egyesületünk kisebb taglétszámmal ugyan, a szellemi tulajdon területén működő egyéb szervezetekkel kialakított hasznos együttműködésben a szellemi tulajdon teljes körét átfogó szerepet tölt be. Aktív tényezője mind a jogalkotási folyamatoknak, a jogalkalmazási gyakorlat fejlesztésének, az iparjogvédelmi tudatosság alakításának. Ez az elismertség jut kifejezésre a 2011 évben a Szellemi Tulajdon Világnapja alkalmával a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala és Egyesületünk között létrejött stratégiai megállapodásban. E megállapodás az alábbiakat rögzíti:

"A megállapodás célja, hogy a szellemi tulajdon védelmét érintő jogszabályok előkészítői, valamint a szellemi tulajdon védelem területén működő szakmai szervezetek közötti együttműködés módjának és eljárási rendjének a szabályozása révén - a szerzői jog, az iparjogvédelem, és a kutatás-fejlesztés és technológiai innováció tárgykörében - alkotott jogszabályok a szakmai tapasztalatok maradéktalan figyelembe vétele mellett jöjjenek létre,

ezzel biztosítva a szellemi tulajdon védelem olyan magas szintű, egyben kiegyensúlyozott érdekű viszonyokat teremtő szabályozását, amely a hazai alkotókat és vállalkozásokat, illetve a hazai innovációs szereplőket, új, a társadalom számára is hasznos és értékes szellemi alkotások létrehozására sarkallhatja, lehetővé teszi a szellemi tulajdon, mint versenyesség hatékony alkalmazását, valamint hozzájárul a kreatív iparágak fellendüléséhez."

Ahhoz, hogy a feladatok betöltésében helytálljunk, elengedhetetlen, hogy Egyesületünk a több mint 100 év óta fennálló és őrzött civil jellegét fenntartsa, és tagjai a társadalmi ellentétek, szakadékok légkörét működésünk falaitól távol tartva folytassák tevékenységüket.

Ebben a visszaemlékezésben nem említettem neveket. Egyesületünk nagyon sok tagja lelkiismerettel és az ügy iránti odaadással fejtette ki tevékenységét. Szeretném azonban megnevezni azoknak a jelenleg is közöttünk lévő aktív tagjainak a nevét, akik 50 évvel ezelőtt az Egyesület újralapításában részt vettek: Gedeon Sándor, Palágyi Tivadar, Somfai Éva, és Vida Sándor.

Két nevet szeretnék még említeni, akik nyilvánosság előtt nem szerepeltek, azonban közel 30 éve nagy lelkiismerettel, hozzáértéssel, empátiával segítettek elő munkánkat. Párkányi Mária és Racsek Zsóka, akik rendezvényeink előkészítésével, szervezésével lehetővé tették, hogy ott minden zavartól mentes szakmai vitát folytassunk és az eltöltött időre kellemesen gondoljunk vissza.

Végül megemlékezni kívánunk azokról a tagtársainkról, akik kiemelkedő tevékenységet végeztek Egyesületünkben, azonban sajnos a 40 éves jubileumi közgyűlésünk óta eltávoztak sorainkból: Boytha György, Lontai Endre, Pálos György, Parragh Gáborné, Pozsonyi Frigyes, Somorjay Ottó.

2012. május 29.

Bacher Vilmos